

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Csp/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717206245
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717206245.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu M. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K..Z. XX, XXX XX F., proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155, zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44250029, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 12.4.2017 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 10.4.2017, ktorou sa domáhal toho, aby súd určil, že zmluva č.XXXXXXXXXXX medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Taktiež žiadal, aby súd uložil jemu ako žalobcovi povinnosť uhradiť žalovanému nesplatenú istinu v mesačných splátkach vo výške 80,- € mesačne. Taktiež sa domáhal toho, aby nebol povinný on ako žalobca uhradiť žalovanému úrok a trovy konania.

Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že dňa 22.9.2015 uzatvoril Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXXX so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35923130 (poznámka súdu: ktorý pôvodne v tomto súdnom konaní vystupoval ako žalovaný). Avšak podľa jeho názoru táto zmluva obsahuje chyby, ktoré ju robia bezúročnou a bezpoplatkovou. Táto skutočnosť má vyplývať zo strany 2 danej zmluvy, a to v bode uvedenej RPMN, ktorá je nesprávna a nepravdivá. Podľa fixnej úrokovej sadzby je úrok 14,9 % ročne a takisto je uvedená aj RPMN 14,9 % ročne, čo sa však nezakladá na pravde, pretože v danej zmluve je aj tzv. poistenie úveru. Toto poistenie vo výške 3,9 %/rok z danej sumy pôžičky. Táto suma však nie je uvedená v RPMN. Podľa zákona na ochranu spotrebiteľa zle uvedená RPMN spôsobuje bezpoplatkovosť a bezúročnosť celého úveru. Žalobca poukázal na to, že má postavenie spotrebiteľa, keď odkázal na ustanovenie § 5a ods. 1 písm. b) zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tiež na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci: C110/14 Horaiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank. Postavenie spotrebiteľa podľa jeho názoru vyplýva aj z toho, že mu bol úver poskytnutý na rekonštrukciu bývania a nie na podnikateľské účely. V tejto súvislosti poukázal aj na smernicu Rady Európy Romania SA: článok 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o osobu, ktorá uzatvorila s bankou zmluvu o úvere bez toho, aby v nej bol špecifikovaný účel tohto úveru, možno považovať v zmysle uvedeného ustanovenia za spotrebiteľa, ak táto zmluva nie je spojená s obchodmi, podnikaním alebo povolaním tohto spotrebiteľa. Okrem toho žalobca uviedol, že ak je odplata ako podstatná náležitosť zmluvy v rozpore s dobrými mravmi alebo so zákonom, je daný dôvod neplatnosti celého právneho úkonu, na ktorú však konajúci súd neprihliadol ex offa a zaviazal na plnenie. Vzhľadom na to, že podľa názoru žalobcu možno očakávať, že

bude daná zmluva vyhlásená za neplatnú, zároveň žiadal o vydanie bezodkladného opatrenia, ktorým sa zastaví platenie splátok v spotrebiteľskej zmluve č.XXXXXXXXXXX medzi žalobcom a žalovaným.

2. Dňa 3.5.2017 vyzval súd prípisom žalobcu, aby zaslal súdu kompletnú Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa 22.9.2015 s odkazom na ustanovenie § 132 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

Žalobca na túto výzvu súdu nereagoval.

3. Tunajší súd uznesením zo dňa 1.6.2017 sp.zn.10Csp/68/2017-9, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.6.2017, zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení.

4. Dňa 24.7.2017 prostredníctvom emailu bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 24.7.2017, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu okrem iného k veci uviedol, že 10.9.2015 uzatvoril žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie č.XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver v celkovej výške 18.609,60 €, ktoré sa žalobca zaviazal veriteľovi splatiť v mesačných splátkach vo výške 155,08 € mesačne, resp. 161,13 € s poistením/mesačne zaplatiť úroky a splniť iné povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke. Podľa názoru žalovaného táto zmluva je dojednaná v súlade s platným právom, je dostatočne určitá, obsahuje zhodné prejavy vôle strán a za žiadnych okolností neobsahuje ustanovenia, na základe ktorých by ju bolo možné vyhlásiť za neplatnú tak, ako sa domnieva žalobca. Vo vzťahu k naliehavému právnemu záujmu na určení uviedol žalovaný, že predmetná zmluva bola uzavretá v súlade s právnou úpravou platnou a účinnou v deň jej uzavretia a neexistuje tu ani rozpor s dobrými mravmi, pričom ani ich jednotlivé ustanovenia zákona neodporujú a ani zákon neobchádzajú, nakoľko zmluva ako celok obsahuje všetky podstatné obsahové náležitosti tak, ako to ukladá zákon a zároveň aj ostatné (vedľajšie) zmluvné dojednania, ktoré sú tiež uzatvorené v súlade s platnými právnymi predpismi, nevynímajúc skutočnosť, že zmluva bola dojednaná slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Tiež uviedol, že rozhodnutie súdu, ktoré žalobcovi neprináša žiadnu pozitívnu zmenu s ohľadom na výšku jeho záväzku, je rozhodnutím vydaným v rozpore s § 137 písm. c) C.s.p. a žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, že zmluva o pôžičke je neplatná; ani na tom, aby z dôvodu prípadnej neplatnosti bolo vydané bezodkladné opatrenie; prednosť má žaloba na plnenie, v rámci ktorej by sa ako predbežná otázka riešila prípadná neplatnosť. Splnenie podmienky naliehavosti právneho záujmu nerozlišuje medzi žalobcom spotrebiteľom a iným žalobcom. Určovaci návrh podľa § 137 písm. c) C.s.p. má charakter preventívnej ochrany práv, keď musí existovať stav právnej neistoty, ktorý má práve určovaci návrh odstrániť. Neexistuje právo žalobcu, ktoré by mohlo byť ohrozené v závislosti od rozhodnutia o určení bezúročnosti predmetnej pôžičky. Taktiež nemožno v danej veci označiť právne postavenie žalobcu ako neisté, pre ktoré by mohol byť v závislosti od rozhodnutia vo veci samej vystavený konkrétnej ujme. Na vyhlásenie neplatnosti zmluvy o úvere nemá žalobca naliehavý právny záujem. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.6Co/41/2017. Taktiež poukázali na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.8Cdo/251/2015 zo dňa 16.3.2016. Vo vzťahu k predmetnej zmluve žalovaný predložil prehľad úhrad, z ktorého má vyplývať, že žalobca nesplatil žalovanému ani len istinu. Aj z toho je zrejmé, že tu absentuje naliehavý právny záujem. Pokiaľ ide o námietku nesprávnej výšky RPMN z dôvodu nezohľadnenia poistenia, uviedli, že žalovaný poukazuje na bod VI. Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky, z ktorého je zrejma fakultatívnosť tohto inštitútu (možnosť zvolením si poistenie resp. nezvolením si žiadneho poistenia). V danom prípade je poistenie schopnosti splácať dobrovoľný - fakultatívny inštitút, ktorý môže spotrebiteľ, teda žalobca využiť a zároveň mal žalobca reálne možnosť uvedené poistenie odmietnuť nezaškrtnutím políčka týkajúceho sa poistenia. Žalovaný poukázal na to, že uzavretie poistenia nebolo viazané na samotný úver, teda žalobcovi by bol poskytnutý úver aj v prípade, ak by odmietol poistenie. S odkazom na citáciu ustanovenia § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo potrebné poistenie ako fakultatívny inštitút zahŕňať do údajov o RPMN a údaj o RPMN uvedený v zmluve je správny. Žalovaný vzhľadom na uvedené skutkové a právne skutočnosti navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a pre prípad zamietnutia žaloby si žalovaný uplatnil náhradu trov konania.

5. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 5.2.2018, na ktoré sa dostavil žalobca, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v súlade s § 111 ods. 3 C.s.p., keď zásielka sa vrátila na súd dňa 31.1.2018 s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, dostavil sa právny zástupca žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania na

toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

6. Súd na tomto pojednávaní uznesením rozhodol, že pokračuje v konaní so žalovaným Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155, ktorý sa stáva stranou sporu namiesto zaniknutého žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení.

7. Súd na predmetnom pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré v priebehu konania doložili do súdneho spisu strany sporu a to: výňatok vo forme fotokópie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvu o poskytnutí pôžičky na bývanie číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX z č.l.4-5, prehľad splátok a úhrad z č.l.17, informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zo dňa 10.9.2015 z č.l.18, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere z č.l.18-19, tiež sa oboznámil s prednesom žalobcu a právneho zástupcu žalovaného, pričom zistil tento skutkový stav.

Z výňatku fotokópie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - Zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX súd okrem iného zistil, že ako veriteľ je tu uvedený právny predchodca žalovaného, ako klient je tu uvedený žalobca, s tým, že v článku VII. Pôžička je uvedený typ pôžičky pôžička na bývanie, druh úveru účelový spotrebiteľský úver, celkové náklady spotrebiteľa 8.609,60 €, celková výška úveru 10.000,- €, celková čiastka 18.609,60 €, splátka s poistením 161,13 €, splátka 155,08 €, počet splátok 120, sadzba poistenia 3,9 %, mesačná výška poistenia 6,05 %, priemerná hodnota RPMN 10,07 %, RPMN 14,9 %, fixná ročná úroková sadzba 14,9 %, prvá splátka splatná dňa 20.10.2015, termín konečnej splatnosti september 2025, odpata 14,9 %, najvyššia prípustná výška odplaty 22,02 %, ďalšie splátky splatné vždy k 20.dňu v mesiaci (poznámka súdu: zmluva má pozostávať z 21 strán, s tým, že do súdneho spisu boli predložené prvé 2 strany zmluvy).

Z prehľadu splátok a úhrad týkajúcich sa žalobcu ako klienta evidenčné číslo/VS: XXXXXXXX súd okrem iného zistil, že sú tu uvedené jednotlivé mesačné splátky vo výške 161,13 € a celkové úhrady vo výške 2.900,34 € za obdobie od 12.10.2015 do 19.4.2017.

Z informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zo dňa 10.9.2015 súd okrem iného zistil, že je tu uvedená ročná percentuálna miera nákladov 14,9 % vrátane spôsobu výpočtu tohto údaju a tiež je tu uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 10,07 %.

Z dokladu Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.9.2015 súd zistil, že ako veriteľ je tu uvedený právny predchodca žalovaného, ako klient je uvedený M. Q., autorizačný kód XXXXXXXXXXXX, s tým, že tento dokument obsahuje opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru, náklady spojené so spotrebiteľským úverom a iné dôležité právne aspekty, ako i dodatočné informácie, ak ide o poskytovanie finančných služieb na diaľku.

Z prednesu žalobcu na pojednávaní súd zistil, že tento k veci uviedol, že nemá čo k veci uviesť, s tým, že žiadal poskytnúť 30 dňovú lehotu na vyjadrenie, keď trval na tom, že vec mal s ním riešiť jeden pán, ktorý má ale zdravotné problémy a keďže on len teraz prišiel zo zahraničia, bolo mu povedané, že nemá k veci sa vyjadrovať a k veci sa vyjadrí písomne, pričom žiadal, aby mu súd poskytol zápisnicu o pojednávaní. Potom, čo ho súd poučil v zmysle § 296 C.s.p. a opätovne ho vyzval, či má nejaké návrhy na doplnenie dokazovania, žalobca uviedol, že nemá.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridržiala ich písomného vyjadrenia k žalobe a zotrvala na tom, že zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom a preto žalobu považujú za nedôvodnú, ako takú ju žiadali zamietnuť v celom rozsahu a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania.

8. Podľa § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 11 ods. 4 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom od 1.1.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 132 ods. 3 C.s.p., žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

Podľa § 290 C.s.p., spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 295 C.s.p., súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

9. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba nie je dôvodná.

Z obsahu podanej žaloby, ako i formulácie jej petitu súd zistil, že žalobca sa v tomto súdnom konaní domáhal určenia, že predmetná úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je neplatná a zároveň určenia, že táto zmluva je bezúročná a bezpoplatková, s tým, že navyše žalobca žiadal, aby ho súd zaviazal uhradiť iba nesplattnú istinu z predmetnej zmluvy, a to v mesačných splátkach vo výške 80,- € mesačne. Bez ohľadu na to, že predmetné výroky si navzájom odporujú, súd bol povinný primárne preskúmať, či bol žalobca oprávnený domáhať sa takýchto určení, čiže či bol oprávnený podať takýto typ žaloby v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 137 Civilného sporového poriadku. Súd po vyhodnotení súvisiacich právnych predpisov dospel k záveru, že takáto žaloba bola prípustná, a to s poukazom na aktuálne znenie ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom od 1.1.2018, v zmysle ktorého ako osobitného predpisu v čase rozhodovania súdu vyplývalo, že žalobou bolo možné požadovať, aby sa rozhodlo o určení neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere resp. o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Následne však súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdených skutočností, keď v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku bol žalobca povinný k žalobe pripojiť všetky dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemohol pripojiť bez svojej viny. Avšak napriek tomu žalobca k žalobe pripojil iba výňatok z predmetnej zmluvy o poskytnutí pôžičky na bývanie v rozsahu prvých 2 strán, hoci celkovo mala mať zmluva 21 strán (zrejme aj vrátane príloh, ktoré mali tvoriť jej neoddeliteľnú súčasť), s tým, že žalobca neuviedol žiaden dôvod, pre ktorý by nebol schopný predložiť kompletnú úverovú zmluvu. Nakoľko sa však v súdnej veci jednalo o spor s ochranou slabšej strany, konkrétne o spotrebiteľský spor, súd prípisom zo dňa 3.5.2017 vyzval žalobcu, aby súdu zaslal kompletnú Zmluvu o úvere č.XXXXXXXXXXX. Túto výzvu súdu si žalobca prevzal dňa 10.5.2017, avšak na túto výzvu nereagoval. V dôsledku toho súd uznesením zo dňa 1.6.2017 sp.zn.10Csp/68/2017-9, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.6.2017 zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto veci, keď v odôvodnení tohto rozhodnutia je uvedené, že vzhľadom na to, že v prejednávanej veci žalobca nepredložil predmetnú zmluvu o úvere v celom rozsahu, ani iné dokumenty s ňou súvisiace, súd nemohol dostatočne posúdiť, či nárok žalobcu, ktorému by sa mala poskytnúť neodkladná ochrana, je dôvodný, čiže žalobca nepreukázal dôvodnosť a trvanie svojho nároku. Toto rozhodnutie si žalobca prevzal dňa 14.6.2017. Na pojednávaní, ktoré súd následne vytýčil na deň 5.2.2018, súd postupujúc v zmysle § 181 ods. 2 C.s.p., okrem iného vo vzťahu k predbežnému právnemu posúdeniu veci uviedol, že v danom štádiu konania sa súdu javí žaloba ako nedôvodná, práve s poukazom na to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania ním tvrdených skutočností, s poukazom na dôkazy, ktoré boli zo strany žalobcu doteraz predložené, a to aj napriek tomu, že zo strany súdu bol vyzvaný na preukázanie ním tvrdených skutočností. Potom, čo súd oboznámil prítomných na pojednávaní v zmysle § 204 C.s.p. s listinnými dôkazmi, opätovne poučil žalobcu v zmysle § 296 C.s.p. a vyzval ho, či má nejaké návrhy na doplnenie dokazovania, na to žalobca uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd nemal inú možnosť ako žalobu v celom rozsahu zamietnuť, keď súd zastáva názor, že pokiaľ sa žalobca domáha určenia neplatnosti určitej zmluvy, resp. určenia, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, je absolútne nevyhnutné, aby predložil predmetnú zmluvu, pretože bez toho, aby sa súd mal možnosť s touto zmluvou v kompletnom znení oboznámiť, nie je možné posúdiť a vyhodnotiť, či je takýto návrh žalobcu dôvodný alebo nie, keď okrem iného súd nebol schopný ani ustáliť dátum uzavretia predmetnej zmluvy, čiže nebol schopný ani určiť k akému dátumu má vyhodnocovať znenie príslušných právnych predpisov, s tým, že tento dôkaz nepredložil žalobca ani po výzvach súdu na jeho predloženie resp. potom, čo súd, či už v uznesení, ktorým zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia resp. pri vyslovení predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní, na tieto skutočnosti žalobcu upozornil.

Na okraj súd uvádza, že pokiaľ žalobca na pojednávaní žiadal poskytnúť ďalšiu 30 dňovú lehotu na to, aby sa mohol k veci vyjadriť písomnou formou, súd poukazuje na to, že žalobcovi bolo zasielané vyjadrenie protistrany zo dňa 24.7.2017 spolu s uznesením tunajšieho súdu zo dňa 25.7.2017, ktorým ho súd vyzval, aby sa písomne v lehote 15 dní vyjadril k vyjadreniu žalovaného, uviedol ďalšie skutočnosti

a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a spolu s poučením o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 C.s.p., ktoré boli žalobcovi doručované na nim uvedenú adresu v podanej žalobe, na ktorej si predtým zásielky riadne preberal, pričom táto konkrétna zásielka sa vrátila súdu neprevzatá v odbernej lehote dňa 17.8.2017, keď prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný dňa 27.7.2017, opakované doručenie 28.7.2017 a deň uloženia zásielky je vyznačený 28.7.2017. Následne súd opätovne predmetnú zásielku zasielal žalobcovi, s tým, že táto sa opätovne vrátila neprevzatá v odbernej lehote na tunajší súd dňa 4.10.2017, keď prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie sa uskutočnil dňa 11.9.2017, opakované doručenie 12.9.2017, deň uloženia zásielky 12.9.2017. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti dôvodil tým, že bol v zahraničí, súd jednoznačne zastáva názor, že pokiaľ bol tento v procesnom postavení žalobcu, mohol a mal konajúcemu súdu oznámiť prípadne inú adresu na doručovanie písomností, keďže o súdnom spore mal ako žalobca vedomosť a navyše mal mať záujem na prejedení veci bez zbytočných prieťahov.

10. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalovaný v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, keďže súd žalobu zamietol, bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.